

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อ

1. ศึกษาเปรียบเทียบการใช้หนังสืออ้างอิง ของนิสิตระดับปริญญาตรี ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในด้านวัตถุประสงค์ของการใช้ ความถี่ ประเภท ปริมาณและภาษาของหนังสืออ้างอิงที่ใช้
2. ศึกษาปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิง ของนิสิตระดับปริญญาตรี ในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. นิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่ใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะมากกว่าหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. การใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน
3. นิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิง คือ หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีไม่เพียงพอ.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม ซึ่งครอบคลุมรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบ และแหล่งที่ใช้หนังสืออ้างอิง การใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ตลอดจนปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิง โดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนิสิตระดับ

ปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2534 ประกอบด้วยนิสิต 15 คณะ ได้แก่ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะรัฐศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์ โดยไม่จำกัดชั้นปี และเพศ จำนวน 720 คน และได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 720 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.0

สรุปผลการวิจัย

1. สถานการณ์ส่วนบุคคลและแหล่งที่ใช้หนังสืออ้างอิง

จากจำนวนนิสิตที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 720 คน (ร้อยละ 100.0) เป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์จำนวนมากที่สุด 117 คน (ร้อยละ 16.3) รองลงมาเป็นนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี 93 คน (ร้อยละ 12.9) และจำนวนน้อยที่สุดเป็นนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ และ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะละ 25 คน เท่ากัน (ร้อยละ 3.5)

เมื่อจำแนกนิสิตตามชั้นปี พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 เป็นนิสิตที่ตอบแบบสอบถามจำนวนสูงสุด 269 คน (ร้อยละ 37.4) รองลงมาเป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 202 คน (ร้อยละ 28.1) และนิสิตชั้นปีที่ตอบแบบสอบถามต่ำสุดเป็นนิสิตชั้นปีที่ 6 จำนวน 16 คน (ร้อยละ 2.2)

เมื่อจำแนกนิสิตตามห้องสมุดที่ใช้พบว่า นิสิตจำนวนสูงสุด 369 คน (ร้อยละ 51.3) ใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะเพียงแห่งเดียว รองลงมานิสิตจำนวน 286 คน (ร้อยละ 39.7) ใช้ทั้งห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ และนิสิตจำนวนต่ำสุด 65 คน (ร้อยละ 9.0) ใช้หนังสืออ้างอิงในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ เพียงแห่งเดียว ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์สาเหตุที่นิสิตจำนวน 65 คน ไม่ใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ พบว่า นิสิตจำนวนสูงสุด 42 คน (ร้อยละ 64.6) ไม่ใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ มีความเห็นว่า หนังสืออ้างอิงไม่ทันสมัย รองลงมา นิสิตจำนวน 39 คน (ร้อยละ 60.0) มีความเห็นว่า หนังสืออ้างอิงภาษาไทยมีน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการ และนิสิตจำนวนต่ำสุด 10 คน

(ร้อยละ 15.4) มีความเห็นว่าหนังสืออ้างอิงภาษาต่างประเทศมีน้อยไม่เพียงพอกับความต้องการ เมื่อวิเคราะห์สาเหตุที่นิสิตจำนวน 369 คน ไม่ใช้หนังสืออ้างอิงในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ พบว่า นิสิตจำนวนสูงสุด 270 คน (ร้อยละ 73.2) ไม่ใช้หนังสืออ้างอิงในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีความเห็นว่า หอสมุดอยู่ไกล ไม่สะดวกต่อการมาใช้ รองลงมา นิสิตจำนวน 229 คน (ร้อยละ 62.1) มีความเห็นว่า หนังสืออ้างอิงไม่ตรงกับความต้องการ และนิสิตจำนวนต่ำสุด 25 คน (ร้อยละ 6.8) มีความเห็นว่า หนังสืออ้างอิงภาษาต่างประเทศมีน้อยไม่เพียงพอกับความต้องการ

เมื่อวิเคราะห์ห้องสมุดอื่น ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่นิสิตจำนวน 107 คน ไปใช้หนังสืออ้างอิง พบว่า นิสิตจำนวนสูงสุด 64 คน (ร้อยละ 59.8) ไปใช้หนังสืออ้างอิงที่ห้องสมุดสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ รองลงมานิสิตจำนวน 52 คน (ร้อยละ 48.6) ไปใช้หนังสืออ้างอิงที่ห้องสมุดสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม และนิสิตจำนวนต่ำสุด 10 คน (ร้อยละ 9.3) ไปใช้หนังสืออ้างอิงที่ห้องสมุด คร.พรรณิณี สาคริก

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.1 วัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ

เมื่อเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิง ของนิสิตในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ โดยส่วนรวมแล้วพบว่า วัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิตส่วนใหญ่ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ไม่แตกต่างกัน คือ เพื่อกำารายงาน/ภาคินพนธ์ มากที่สุด (ร้อยละ 80.9 และร้อยละ 80.6) รองลงมา คือ เพื่อดันคว้าประกอบการเรียนการสอน (ร้อยละ 78.5 และร้อยละ 63.8) และวัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงน้อยที่สุด คือ เพื่อตอบปัญหาในเรื่องที่ต้องการ (ร้อยละ 48.2 และร้อยละ 39.6)

แต่เมื่อเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิง ของนิสิตในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จำแนกตามคณะแล้ว พบว่า มีความแตกต่างกัน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อกำารายงาน/ภาคินพนธ์ พบว่า

ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อทำรายงาน/ภาคินพนธ์ สูงสุด คือนิสิตคณะอักษรศาสตร์ (ร้อยละ 97.5) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 100.0 และร้อยละ 100.0) รองลงมาในห้องสมุดคณะ คือนิสิตคณะนิติศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 96.6 และ ร้อยละ 96.6) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะอักษรศาสตร์ (ร้อยละ 96.7) และนิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อทำรายงาน/ภาคินพนธ์ ต่ำสุด ทั้งในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 61.8 และร้อยละ 33.3)

2. วัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อค้นคว้าประกอบการเรียนการสอน พบว่า ในห้องสมุดคณะนิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อค้นคว้าประกอบการเรียนการสอนสูงสุด คือนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 95.7) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 100.0) รองลงมาในห้องสมุดคณะ คือนิสิตคณะแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 94.5) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการคือนิสิตคณะอักษรศาสตร์ (ร้อยละ 90.0) และนิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อค้นคว้าประกอบการเรียนการสอนต่ำสุด ทั้งในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะนิเทศศาสตร์ (ร้อยละ 52.0 และร้อยละ 28.6)

3. วัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อเตรียมตัวสอบ พบว่าในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อเตรียมตัวสอบสูงสุด คือนิสิตคณะนิติศาสตร์ (ร้อยละ 79.3) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะอักษรศาสตร์ (ร้อยละ 76.7) รองลงมาในห้องสมุดคณะ คือนิสิตคณะแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 70.9) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ 76.5) และนิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อเตรียมตัวสอบต่ำสุด ทั้งในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะนิเทศศาสตร์ (ร้อยละ 32.0 และ ร้อยละ 14.3)

4. วัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อเพิ่มพูนความรู้ พบว่า ทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ นิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อเพิ่มพูนความรู้สูงสุด คือนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 78.3 และร้อยละ 87.5) รองลงมาในห้องสมุดคณะ คือนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 70.8) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะ

แพทยศาสตร์ (ร้อยละ 86.7) และนิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ต่ำสุด ในห้องสมุดคณะ คือ นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี (ร้อยละ 23.1) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ (ร้อยละ 28.6)

5. วัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อตอบปัญหาในเรื่องที่ต้องการ พบว่า ในห้องสมุดคณะนิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อตอบปัญหาในเรื่องที่ต้องการ สูงสุด คือ นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 73.9) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะครุศาสตร์ (ร้อยละ 65.8) รองลงมา ในห้องสมุดคณะ คือ นิสิตคณะครุศาสตร์ (ร้อยละ 66.1) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิติศาสตร์ (ร้อยละ 64.3) และนิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อตอบปัญหาในเรื่องที่ต้องการ ต่ำสุด ในห้องสมุดคณะ คือ นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ (ร้อยละ 26.9) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ (ร้อยละ 18.8)

2.2 ความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ

เมื่อเปรียบเทียบความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิต ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ โดยส่วนรวมแล้วพบว่า ความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิตส่วนใหญ่ในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีทั้งไม่แตกต่างกันและแตกต่างกัน คือทั้งในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ใช้ไม่แน่นอนมากที่สุด (ร้อยละ 54.0 และร้อยละ 67.2) รองลงมาทั้งในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ใช้มากกว่า 1 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 22.9 และร้อยละ 14.2) และความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิงน้อยที่สุดในห้องสมุดคณะ ใช้ 1 ครั้ง/เดือน (ร้อยละ 5.0) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการใช้ทุกวัน (ร้อยละ 2.5)

แต่เมื่อเปรียบเทียบความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิตในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จำแนกตามคณะแล้ว พบว่า มีความแตกต่างกัน ดังนี้

1. ความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิงทุกวัน พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงทุกวัน สูงสุด คือ นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 17.4) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิติศาสตร์ (ร้อยละ 7.1) รองลงมาในห้องสมุดคณะ คือ นิสิต

คณะครุศาสตร์ (ร้อยละ 16.9) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการคือ นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ (ร้อยละ 6.3) และนิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงทุกวันต่ำสุด ในห้องสมุดคณะ คือ นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ (ร้อยละ 4.0) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีนิสิต 9 คณะ คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์และคณะทันตแพทยศาสตร์ ไม่มีการใช้หนังสืออ้างอิงในความถี่นี้เลย

2. ความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิง 1 ครั้ง/สัปดาห์ พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิง 1 ครั้ง/สัปดาห์ สูงสุด คือ นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ (ร้อยละ 26.3) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ 11.8) รองลงมาในห้องสมุดคณะ คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 18.2) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ (ร้อยละ 10.0) และในห้องสมุดคณะมีนิสิต 3 คณะ คือ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์ ไม่มีการใช้หนังสืออ้างอิงในความถี่นี้เลย ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีนิสิต 8 คณะ คือ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์ ไม่มีการใช้หนังสืออ้างอิงในความถี่นี้เลย

3. ความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิงมากกว่า 1 ครั้ง/สัปดาห์ พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงมากกว่า 1 ครั้ง/สัปดาห์ สูงสุด คือ นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 56.5) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 30.8) รองลงมาในห้องสมุดคณะ คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 31.8) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 26.7) และนิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงมากกว่า 1 ครั้ง/สัปดาห์ ต่ำสุด ในห้องสมุดคณะ คือ นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 10.3) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีนิสิต 4 คณะ คือ นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์ ไม่มีการใช้หนังสืออ้างอิงในความถี่นี้เลย

4. ความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิง 1 ครั้ง/เดือน พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิง 1 ครั้ง/เดือน สูงสุด คือ นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี (ร้อยละ

12.8) หน้าที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิติศาสตร์ (ร้อยละ 28.6) รองลงมา ในห้องสมุดคณะ คือ นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 10.3) หน้าที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ (ร้อยละ 25.0) และในห้องสมุดคณะมีนิสิต 7 คณะ คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์ ไม่มีการใช้หนังสืออ้างอิงในความถี่นี้เลย หน้าที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีนิสิต 3 คณะ คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ ไม่มีการใช้หนังสืออ้างอิงในความถี่นี้เลย

5. ความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิงไม่แน่นอน พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงไม่แน่นอนสูงสุด คือ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 79.2) หน้าที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 100.0) รองลงมาในห้องสมุดคณะ คือ นิสิตคณะนิติศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 69.0 และ ร้อยละ 69.0) หน้าที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 83.3) และ นิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงไม่แน่นอน ต่ำสุด ในห้องสมุดคณะ คือ นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 26.1) หน้าที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 53.3)

2.3 ภาษาของหนังสืออ้างอิงที่ใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ

เมื่อเปรียบเทียบภาษาของหนังสืออ้างอิงที่นิสิตใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ โดยส่วนรวมแล้ว พบว่า ภาษาของหนังสืออ้างอิงที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ไม่แตกต่างกัน คือ ใช้ภาษาไทย มากที่สุด (ร้อยละ 90.8 และ ร้อยละ 92.3) รองลงมา คือ ใช้ภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 74.4 และร้อยละ 58.4) และภาษาของหนังสืออ้างอิงที่ใช้น้อยที่สุด คือ ใช้ภาษาอื่น ๆ (ร้อยละ 2.1 และร้อยละ 2.6)

แต่เมื่อเปรียบเทียบภาษาของหนังสืออ้างอิงที่นิสิตใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จำแนกตามคณะแล้ว พบว่า มีความแตกต่างกัน ดังนี้

1. หนังสืออ้างอิงภาษาไทย พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงภาษาไทย สูงสุด คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ (ร้อยละ 100.0) ขณะที่ในห้องสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 100.0) รองลงมา ทั้งในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี (ร้อยละ 98.7 และร้อยละ 98.1) และนิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงภาษาไทย ต่ำสุด ในห้องสมุดคณะ คือ นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 78.3) ขณะที่ในห้องสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 80.0)

2. หนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษ พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษสูงสุด คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ (ร้อยละ 100.0) ขณะที่ในห้องสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 100.0) รองลงมาในห้องสมุดคณะ คือ นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ (ร้อยละ 97.4) ขณะที่ในห้องสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ (ร้อยละ 93.3) และนิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษ ต่ำสุด ในห้องสมุดคณะ คือ นิสิตคณะครุศาสตร์ (ร้อยละ 35.6) ขณะที่ในห้องสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ (ร้อยละ 35.7)

3. หนังสืออ้างอิงภาษาอื่น ๆ พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงภาษาอื่น ๆ สูงสุดคือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ (ร้อยละ 22.5) ขณะที่ในห้องสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการคือ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 15.4) รองลงมา ในห้องสมุดคณะ คือ นิสิตคณะครุศาสตร์ (ร้อยละ 8.5) ขณะที่ในห้องสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ (ร้อยละ 13.3) และนิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงภาษาอื่น ๆ ต่ำสุด ในห้องสมุดคณะ พบว่า ไม่มีนิสิตคณะใดเลย ขณะที่ในห้องสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะครุศาสตร์ (ร้อยละ 8.6)

2.4 ประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ใช้และไม่ใช้ในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลางสถาบันวิทยบริการ ในช่วง 3 เดือนที่ศึกษา

เมื่อเปรียบเทียบประเภทของหนังสืออ้างอิงทั้ง 11 ประเภทใหญ่ที่นิสิต ใช้

ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ในช่วง 3 เดือน ที่ศึกษา พบว่า ประเภทของหนังสืออ้างอิงทั้ง 11 ประเภทใหญ่ ที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ใน ห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีความแตกต่างกัน คือ ในห้องสมุดคณะ นิสิตใช้หนังสืออ้างอิง ประเภทพจนานุกรม สูงสุด (ความถี่ 797) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นามานุกรม (ความถี่ 391) รองลงมาในห้องสมุดคณะ คือหนังสือคู่มือ (ความถี่ 757) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ หนังสืออ้างอิงทางภูมิศาสตร์ (ความถี่ 356) และประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ใช้ต่ำสุด ทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ หนังสือรายปี (ความถี่ 328 และ ความถี่ 149)

เมื่อเปรียบเทียบประเภทของหนังสืออ้างอิงทั้ง 28 ประเภทย่อยที่นิสิต ใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ในช่วง 3 เดือนที่ศึกษาพบว่า ประเภทของหนังสืออ้างอิงทั้ง 28 ประเภทย่อย ที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ใน ห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ไม่แตกต่างกัน คือทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ นิสิต ใช้หนังสืออ้างอิงประเภทหนังสือคู่มือ เฉพาะสาขาวิชา สูงสุด (ร้อยละ 80.3 และ ร้อยละ 58.4) รองลงมาคือพจนานุกรมเฉพาะวิชา (ร้อยละ 69.9 และร้อยละ 56.7) และประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ใช้ต่ำสุด คือ บรรณานุกรมของบรรณานุกรม (ร้อยละ 4.4 และร้อยละ 3.4)

เมื่อเปรียบเทียบประเภทของหนังสืออ้างอิงทั้ง 11 ประเภทใหญ่ ที่นิสิต ไม่ใช้ ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ในช่วง 3 เดือนที่ศึกษาพบว่า ประเภทของหนังสืออ้างอิงทั้ง 11 ประเภทใหญ่ ที่นิสิตส่วนใหญ่ ไม่ใช้ใน ห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ไม่แตกต่างกัน คือ ทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ นิสิตไม่ใช้หนังสืออ้างอิงประเภท บรรณานุกรม สูงสุด (ความถี่ 2,852 และความถี่ 1,546) รองลงมาคือนามานุกรม (ความถี่ 2,521 และความถี่ 1,364) และประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ไม่ใช้ต่ำสุด คือสิ่งพิมพ์รัฐบาล (ความถี่ 274 และความถี่ 177)

เมื่อเปรียบเทียบประเภทของหนังสืออ้างอิงทั้ง 28 ประเภทย่อย ที่นิสิต ไม่ใช้ ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ในช่วง 3 เดือนที่ศึกษา พบว่า ประเภทของหนังสืออ้างอิงทั้ง 28 ประเภทย่อย ที่นิสิตส่วนใหญ่ ไม่ใช้ใน ห้องสมุดคณะและหอสมุด

กลาง สถาบันวิทยบริการ ไม่แตกต่างกัน คือ ทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ นิสิตไม่ใช้หนังสืออ้างอิงประเภทบรรณานุกรมของบรรณานุกรม สูงสุด (ร้อยละ 95.6 และร้อยละ 96.9) รองลงมาคือบรรณานุกรมเลือกสรร (ร้อยละ 94.5 และร้อยละ 93.2) และประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ไม่ใช้ต่ำสุด คือ หนังสือคู่มือเฉพาะสาขาวิชา (ร้อยละ 19.7 และร้อยละ 41.6)

2.5 ปริมาณของหนังสืออ้างอิงที่ใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง

สถาบันวิทยบริการ ในช่วง 3 เดือนที่ศึกษา

เมื่อเปรียบเทียบปริมาณของหนังสืออ้างอิงที่นิสิตใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ในช่วง 3 เดือนที่ศึกษา โดยส่วนรวมแล้ว พบว่า ปริมาณของหนังสืออ้างอิง ที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ไม่แตกต่างกัน คือ ใช้ในปริมาณ 1-5 เล่ม มากที่สุด

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบประเภทของหนังสืออ้างอิงที่มีการใช้ในปริมาณ 1-5 เล่ม ซึ่งเป็นการใช้ในปริมาณมากที่สุดนั้น พบว่า ประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีทั้งแตกต่างกันและไม่แตกต่างกัน คือ ทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ นิสิตใช้หนังสืออ้างอิงประเภทพจนานุกรมเฉพาะวิชาสูงสุด (ร้อยละ 54.4 และ ร้อยละ 45.9) รองลงมาในห้องสมุดคณะ คือพจนานุกรมทางภาษา (ร้อยละ 49.5) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ หนังสือคู่มือเฉพาะสาขาวิชา (ร้อยละ 44.2) และประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ใช้ต่ำสุด ทั้งในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ บรรณานุกรมของบรรณานุกรม (ร้อยละ 4.3 และร้อยละ 3.1)

เมื่อเปรียบเทียบประเภทของหนังสืออ้างอิงที่นิสิตใช้ทุกพิสัย ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ พบว่า ประเภทของหนังสืออ้างอิงที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ทุกพิสัยในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีความแตกต่างกัน คือ ในห้องสมุดคณะ ประเภทของหนังสืออ้างอิงที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ทุกพิสัย มีจำนวน 11 ประเภท ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีเพียง 5 ประเภท เท่านั้น อย่างไรก็ตาม พบว่า มีหนังสืออ้างอิงจำนวน 5

ประเภท ที่มีการใช้ทุกปีเหมือนกัน ทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ หนังสือรายปี หนังสือเก่าเที่ยว หนังสือคู่มือเฉพาะสาขาวิชา สารสังเขป และสิ่งพิมพ์รัฐบาล และมีหนังสืออ้างอิงจำนวน 6 ประเภท พบว่ามีการใช้ทุกปี เฉพาะในห้องสมุดคณะ คือ พจนานุกรมเฉพาะวิชา สารานุกรมเฉพาะวิชา นามานุกรมสมาคมวิชาชีพ นามานุกรมธุรกิจการค้า หนังสือคู่มือทั่วไป และครุชนิเวศสาร

เมื่อเปรียบเทียบประเภทของหนังสืออ้างอิง ที่ผลิตไม่ใช้ตั้งแต่ 11-15 เล่ม, 16-20 เล่ม และ 20 เล่มขึ้นไป พบว่า ประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ผลิตส่วนใหญ่ไม่ใช้ตั้งแต่ 11-15 เล่ม, 16-20 เล่ม และ 20 เล่มขึ้นไป ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีความแตกต่างกัน คือ ในห้องสมุดคณะ ประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ผลิตไม่ใช้ตั้งแต่ 11-15 เล่ม, 16-20 เล่ม และ 20 เล่มขึ้นไป มีจำนวน 6 ประเภท ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีจำนวน 7 ประเภท อย่างไรก็ตาม พบว่ามีหนังสืออ้างอิงจำนวน 4 ประเภท ที่ไม่มีการใช้ตั้งแต่ 11-15 เล่ม, 16-20 เล่ม และ 20 เล่มขึ้นไป เหมือนกันทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนามานุกรมท้องถิ่น ครุชนิเวศสารรวมเรื่อง บรรณานุกรมแห่งชาติ และบรรณานุกรมของบรรณานุกรม และมีหนังสืออ้างอิงจำนวน 2 ประเภท ที่ไม่มีการใช้ตั้งแต่ 11-15 เล่ม, 16-20 เล่ม และ 20 เล่มขึ้นไป เฉพาะในห้องสมุดคณะ คือ อักษรานุกรมชีวประวัติของบุคคลทั่วไป และบรรณานุกรมเลือกสรร ขณะที่หนังสืออ้างอิงจำนวน 3 ประเภทที่ไม่มีการใช้ตั้งแต่ 11-15 เล่ม, 16-20 เล่ม และ 20 เล่มขึ้นไปเฉพาะในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนามานุกรมสถาบัน อักษรานุกรมภูมิศาสตร์ และบรรณานุกรมสากล

เมื่อเปรียบเทียบประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ผลิตไม่ใช้ตั้งแต่ 16-20 เล่ม และ 20 เล่มขึ้นไป พบว่าประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ผลิตส่วนใหญ่ไม่ใช้ตั้งแต่ 16-20 เล่ม และ 20 เล่มขึ้นไป ในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีความแตกต่างกัน คือ ในห้องสมุดคณะ ประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ผลิตไม่ใช้ตั้งแต่ 16-20 เล่ม และ 20 เล่มขึ้นไป มี 7 ประเภท ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีจำนวน 12 ประเภท อย่างไรก็ตามพบว่ามีหนังสืออ้างอิงจำนวน 5 ประเภท ที่ไม่มีการใช้ตั้งแต่ 16-20 เล่ม และ 20 เล่มขึ้นไป เหมือนกัน ทั้งในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ พจนานุกรมทางภาษา สารานุกรม

ทั่วไป นามานุกรมของรัฐ อักษรานุกรมชีวประวัติบุคคลในชาติหรือภูมิภาคหนึ่ง ๆ และดรรชนี หนังสือพิมพ์และมีหนังสืออ้างอิงจำนวน 2 ประเภทที่ไม่มีการใช้ตั้งแต่ 16-20 เล่ม และ 20 เล่มขึ้นไป เฉพาะในห้องสมุดคณะ คือ นามานุกรมสถาบัน และอักษรานุกรมภูมิศาสตร์ ขณะที่หนังสืออ้างอิงจำนวน 7 ประเภท ที่ไม่มีการใช้ตั้งแต่ 16-20 เล่ม และ 20 เล่มขึ้นไป คือ นามานุกรมสมาคมวิชาชีพ อักษรานุกรมชีวประวัติของบุคคลทั่วไป อักษรานุกรมชีวประวัติบุคคลในสาขาวิชา หรืออาชีพ หนังสือแผนที่ ดรรชนีวารสาร บรรณานุกรมเฉพาะสาขาวิชา และบรรณานุกรมเลือกสรร

เมื่อเปรียบเทียบประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ผลิตไม่ใช้ 20 เล่มขึ้นไป พบว่า ประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ผลิตส่วนใหญ่ไม่ใช้ 20 เล่มขึ้นไปในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีความแตกต่างกัน คือไม่มีหนังสืออ้างอิงประเภทใดเลยที่ไม่มีการใช้ 20 เล่มขึ้นไป เหมือนกัน ทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ไม่มีการใช้ 20 เล่มขึ้นไปเฉพาะในห้องสมุดคณะ มีจำนวน 4 ประเภท คือ อักษรานุกรมชีวประวัติบุคคลในสาขาวิชาหรืออาชีพ หนังสือแผนที่ บรรณานุกรมสากล และบรรณานุกรมเฉพาะสาขาวิชาและมีหนังสืออ้างอิง จำนวน 4 ประเภท ที่ไม่มีการใช้ 20 เล่มขึ้นไป เฉพาะในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ พจนานุกรมเฉพาะวิชา สารานุกรมเฉพาะวิชา นามานุกรมธุรกิจการค้า และหนังสือคู่มือทั่วไป

2.6 ปัญหาการใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง

สถาบันวิทยบริการ

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาที่ผลิตประสบในการใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จำนวน 21 ปัญหา พบว่าไม่มีปัญหาใดที่ผลิตประสบในการใช้หนังสืออ้างอิงตรงกันในระดับมาก ปัญหาที่ผลิตประสบในการใช้หนังสืออ้างอิง ตรงกันในระดับปานกลางมี 9 ปัญหา คือ หนังสืออ้างอิงเนื้อหาเก่าไม่ทันสมัย ($\bar{x} = 3.1$ และ $\bar{x} = 3.1$) หนังสืออ้างอิงภาษาไทยมีน้อยไม่เพียงพอในการใช้ ($\bar{x} = 3.4$ และ $\bar{x} = 3.0$) หนังสืออ้างอิงขาดคำอธิบายวิธีใช้ ($\bar{x} = 2.8$ และ $\bar{x} = 2.8$) ภาษาที่ใช้ในหนังสืออ้างอิงเข้าใจยาก ($\bar{x} = 2.9$ และ $\bar{x} = 2.8$) การจัดลำดับเนื้อเรื่องในหนังสืออ้างอิงสับสนทำให้เสียเวลาในการ

ค้นหา ($\bar{x} = 2.6$ และ $\bar{x} = 2.6$) หนังสืออ้างอิงมีไม่ครบทุกประเภท ($\bar{x} = 3.5$ และ $\bar{x} = 3.1$) หนังสืออ้างอิงมีสภาพชำรุด ($\bar{x} = 3.1$ และ $\bar{x} = 2.9$) หนังสืออ้างอิงมีขนาด/น้ำหนักมากเกินไปไม่สะดวกในการใช้ ($\bar{x} = 3.1$ และ $\bar{x} = 3.0$) และการเขียนเล่มเข้าปกหนังสืออ้างอิงไม่ทนทานชำรุดง่าย ($\bar{x} = 2.7$ และ $\bar{x} = 2.6$) ปัญหาที่นิสิตประสบในการใช้หนังสืออ้างอิงตรงกันในระดับน้อยมี 7 ปัญหา คือ การพิมพ์หนังสืออ้างอิงมีความผิดพลาด เช่น คำสะกด การินต์ ($\bar{x} = 2.0$ และ $\bar{x} = 2.0$) หนังสืออ้างอิงขาดคำสำคัญ (Key word) ประจำหน้าช่วยค้นเรื่อง ($\bar{x} = 2.3$ และ $\bar{x} = 2.2$) หนังสืออ้างอิงขาดภาพแผนที่ตารางประกอบเรื่องที่เหมาะสม ($\bar{x} = 2.4$ และ $\bar{x} = 2.3$) หนังสืออ้างอิงขาดหลักฐานอ้างอิง ($\bar{x} = 2.2$ และ $\bar{x} = 2.2$) หนังสืออ้างอิงขาดบรรณานุกรมที่จะนำไปสู่การค้นคว้าเพิ่มเติม ($\bar{x} = 2.5$ และ $\bar{x} = 2.4$) หนังสืออ้างอิงพิมพ์ด้วยกระดาษคุณภาพไม่ดี ($\bar{x} = 2.5$ และ $\bar{x} = 2.5$) และหนังสืออ้างอิงตัวพิมพ์มีขนาดไม่เหมาะสม ตัวอักษรไม่ชัดเจน ($\bar{x} = 2.4$ และ $\bar{x} = 2.4$) และปัญหาที่นิสิตประสบในการใช้หนังสืออ้างอิงในระดับต่างกัน มี 5 ปัญหา คือ หนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษมีน้อยไม่เพียงพอในการใช้ในห้องสมุดคณะเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.6$) ขณะที่หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ เป็นปัญหาระดับน้อย ($\bar{x} = 2.5$) หนังสืออ้างอิงขาดเครื่องอ่านความสะดวกในการค้น เช่น วรรณคดี สารบัญ ในห้องสมุดคณะ เป็นปัญหาระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.6$) ขณะที่หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ เป็นปัญหาระดับน้อย ($\bar{x} = 2.4$) การอธิบายคำย่อต่าง ๆ ที่ใช้ในหนังสืออ้างอิงไม่ชัดเจน ในห้องสมุดคณะเป็นปัญหาระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.7$) ขณะที่หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ เป็นปัญหาระดับน้อย ($\bar{x} = 2.5$) หนังสืออ้างอิงขาดภาคผนวกเพิ่มเติมความรู้ในห้องสมุดคณะ เป็นปัญหาระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.6$) ขณะที่หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ เป็นปัญหาระดับน้อย ($\bar{x} = 2.5$) และไม่มีหนังสืออ้างอิงเล่มที่ต้องการใช้ในห้องสมุดคณะเป็นปัญหา ระดับมาก ($\bar{x} = 3.7$) ขณะที่หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ เป็นปัญหาระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.4$)

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบปัญหาที่นิสิตประสบในการใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ โดยส่วนรวมแล้ว พบว่าปัญหาที่นิสิตส่วนใหญ่ประสบในการใช้หนังสืออ้างอิง ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ไม่แตกต่าง

กัน คือ ไม่มีหนังสืออ้างอิงเล่มที่ต้องการใช้มากที่สุด ($\bar{x} = 3.7$ และ $\bar{x} = 3.4$) รองลงมา คือ หนังสืออ้างอิงมีไม่ครบทุกประเภท ($\bar{x} = 3.5$ และ $\bar{x} = 3.1$) และปัญหาที่ประสบในการใช้หนังสืออ้างอิงน้อยที่สุด คือ การพิมพ์หนังสืออ้างอิงมีความผิดพลาด เช่น ตัวสะกด การันต์ ($\bar{x} = 2.0$ และ $\bar{x} = 2.0$)

เมื่อพิจารณาระดับของปัญหาแล้ว พบว่าปัญหาไม่มีหนังสืออ้างอิงเล่มที่ต้องการใช้ ซึ่งเป็นปัญหาที่นิสิตประสบมากที่สุดนั้น ในห้องสมุดคณะ เป็นปัญหาที่นิสิตประสบในระดับมากที่สุด หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ เป็นปัญหาที่นิสิตประสบในระดับปานกลาง รองลงมา ปัญหาหนังสืออ้างอิงมีไม่ครบทุกประเภท ทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ เป็นปัญหาที่นิสิตประสบในระดับปานกลาง และปัญหาที่ประสบน้อยที่สุด ทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ ปัญหาการพิมพ์หนังสืออ้างอิงมีความผิดพลาด เช่น ตัวสะกด การันต์ เป็นปัญหาที่นิสิตประสบในระดับน้อย

แต่เมื่อเปรียบเทียบปัญหาที่นิสิตประสบในการใช้หนังสืออ้างอิง ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จำแนกตามคณะแล้ว พบว่า มีความแตกต่างกัน ดังนี้

1. หนังสืออ้างอิงเนื้อหาเก่าไม่ทันสมัย พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด คือ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.7$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.9$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้รองลงมาและเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะรัฐศาสตร์ ($\bar{x} = 3.6$) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะอักษรศาสตร์ ($\bar{x} = 3.5$) เป็นปัญหาในระดับปานกลาง และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.4$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะนิติศาสตร์ ($\bar{x} = 2.5$)

2. หนังสืออ้างอิงภาษาไทยมีน้อยไม่เพียงพอในการใช้ พบว่าในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด คือ นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 4.0$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.9$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้รองลงมา และเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด คือ นิสิต

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.8$) เช่นเดียวกับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.6$) และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ ($\bar{x} = 2.8$) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ($\bar{x} = 2.3$) เป็นปัญหาในระดับน้อย

3. หนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษมีน้อยไม่เพียงพอในการใช้ พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุดและเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.2$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิติศาสตร์ ($\bar{x} = 3.1$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้รองลงมา และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ ($\bar{x} = 2.9$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 2.9$) และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.2$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.1$)

4. หนังสืออ้างอิงขาดเครื่องอ่านความสะดวกในการค้น เช่น ทรานซ์ สารบัญ พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.1$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ ($\bar{x} = 3.0$) ในห้องสมุดคณะนิสิตที่ประสบปัญหานี้ รองลงมา และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ ($\bar{x} = 3.0$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 2.9$) และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.1$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 1.6$)

5. หนังสืออ้างอิงขาดคำอธิบายวิธีใช้ พบว่าในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ ($\bar{x} = 3.4$) เช่นเดียวกับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ ($\bar{x} = 3.2$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้รองลงมาและเป็นปัญหาในระดับปานกลางคือนิสิตคณะรัฐศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ ($\bar{x} = 3.1$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ และคณะ

วิศวกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.0$) และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.4$) เช่นเดียวกับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิติศาสตร์ ($\bar{x} = 2.2$)

6. การอธิบายคำย่อต่าง ๆ ที่ใช้ในหนังสืออ้างอิงไม่ชัดเจน พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.0$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.9$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้รองลงมา และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 2.9$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.8$) และในห้องสมุดคณะนิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะครุศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.5$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิติศาสตร์ ($\bar{x} = 2.1$)

7. ภาษาที่ใช้ในหนังสืออ้างอิงเข้าใจยาก พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ($\bar{x} = 3.3$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.3$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้รองลงมา และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.0$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ ($\bar{x} = 3.1$) และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.5$) เช่นเดียวกับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิติศาสตร์ ($\bar{x} = 2.2$)

8. การจัดลำดับเนื้อเรื่องในหนังสืออ้างอิงสับสน ทำให้เสียเวลาในการค้นหา พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุดและเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์ ($\bar{x} = 2.9$) เช่นเดียวกับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ ($\bar{x} = 2.9$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้รองลงมา และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 2.8$) เช่นเดียวกับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี

คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์ ($\bar{x} = 2.8$) และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.1$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.0$)

9. การพิมพ์หนังสืออ้างอิงมีความผิดพลาด เช่น ตัวสะกด กว๊านต์ พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 2.3$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.5$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้รองลงมา และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 2.2$) เช่นเดียวกับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ($\bar{x} = 2.4$) และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 1.7$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 1.7$)

10. หนังสืออ้างอิงขาดคำสำคัญ (Key word) ประจำหน้าซ้ายคันเรื่อง พบว่า ทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุดและเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ ($\bar{x} = 2.6$ และ $\bar{x} = 2.9$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้รองลงมา และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ ($\bar{x} = 2.5$) ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิติศาสตร์ ($\bar{x} = 2.6$) เป็นปัญหาในระดับปานกลาง และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์ ($\bar{x} = 2.1$) เช่นเดียวกับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 1.9$)

11. หนังสืออ้างอิงขาดภาพ แผนที่ ตารางประกอบเรื่องที่เหมาะสม พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ ($\bar{x} = 2.7$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ ($\bar{x} = 2.9$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้รองลงมา และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะครุศาสตร์และคณะทันตแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.6$) เช่นเดียว

กับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ ($\bar{x} = 2.7$) และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.0$) เช่นเดียวกับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ($\bar{x} = 2.0$)

12. หนังสืออ้างอิงขาดหลักฐานอ้างอิง พบว่าในห้องสมุด นิสิตที่ประสบ ปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ ($\bar{x} = 2.6$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิติศาสตร์ ($\bar{x} = 2.7$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ ประสบปัญหานี้ รองลงมาและเป็นปัญหาในระดับน้อย คือนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 2.5$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 2.5$) และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิต คณะสัตวแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 1.8$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะ กันตแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 1.8$)

13. หนังสืออ้างอิงขาดบรรณานุกรมที่จะนำไปสู่การค้นคว้าเพิ่มเติม พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะสถาปัตย กรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.2$) เช่นเดียวกับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะอักษรศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 2.8$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ รองลงมา และ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ ($\bar{x} = 2.9$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะนิติศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์ ($\bar{x} = 2.6$) และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิต คณะวิทยาศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.2$) เช่นเดียวกับหอสมุดกลาง สถาบันวิทย- บริการ คือ นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ ($\bar{x} = 2.0$)

14. หนังสืออ้างอิงขาดภาคผนวกเพิ่มเติมความรู้ พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.3$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 3.1$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ รองลงมา และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

คือ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ ($\bar{x} = 3.0$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.9$) และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุดและเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ($\bar{x} = 2.1$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะครุศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์ ($\bar{x} = 2.1$)

15. หนังสืออ้างอิงมีไม่ครบทุกประเภท พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุดและเป็นปัญหาในระดับมาก คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะรัฐศาสตร์ ($\bar{x} = 4.1$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 4.3$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้รองลงมา และเป็นปัญหาในระดับมาก คือ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ($\bar{x} = 3.9$) ขณะที่ในห้องสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ ($\bar{x} = 3.5$) เป็นปัญหาในระดับปานกลาง และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ ($\bar{x} = 2.2$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.3$)

16. ไม่มีหนังสืออ้างอิงเล่มที่ต้องการใช้ พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับมาก คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์ ($\bar{x} = 4.2$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 4.3$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้รองลงมา และเป็นปัญหาในระดับมาก คือ นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะรัฐศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ ($\bar{x} = 4.0$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ ($\bar{x} = 3.8$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 3.2$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะครุศาสตร์ ($\bar{x} = 2.7$)

17. หนังสืออ้างอิงมีสภาพชำรุด พบว่าในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ คณะครุศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์ ($\bar{x} = 3.5$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรม-

ศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.3$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ร้องลงมา และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.4$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.2$) และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อยคือ นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.4$) เช่นเดียวกับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิติศาสตร์ ($\bar{x} = 2.1$)

18. หนังสืออ้างอิงมีขนาด/น้ำหนักมากเกินไปไม่สะดวกในการใช้ พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ($\bar{x} = 3.5$) เช่นเดียวกับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 3.4$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ ร้องลงมา และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ และคณะครุศาสตร์ ($\bar{x} = 3.4$) เช่นเดียวกับหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์ ($\bar{x} = 3.3$) และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.5$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะนิติศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.5$)

19. หนังสืออ้างอิงพิมพ์ด้วยกระดาษคุณภาพไม่ดี พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือนิสิตคณะอักษรศาสตร์ ($\bar{x} = 2.9$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือนิสิตคณะนิเทศศาสตร์ ($\bar{x} = 2.9$) ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ร้องลงมา และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นิสิตคณะครุศาสตร์ ($\bar{x} = 2.8$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.8$) และในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.2$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ($\bar{x} = 2.1$)

20. หนังสืออ้างอิง ตัวพิมพ์มีขนาดไม่เหมาะสม/ตัวอักษรไม่ชัดเจน พบว่า ในห้องสมุดคณะ นิสิตที่ประสบปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือนิสิตคณะศิลปกรรม-

ศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์ ($\bar{x} = 2.7$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นวัตกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.0$) ในห้องสมุดคณะ นวัตกรรมที่ประสบปัญหานี้รองลงมา และเป็น ปัญหาในระดับปานกลาง คือ นวัตกรรมรัฐศาสตร์ ($\bar{x} = 2.6$) เช่นเดียวกับหอสมุดกลาง สถาบัน วิทยบริการ คือ นวัตกรรมอักษรศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 2.6$) และในห้องสมุดคณะ นวัตกรรมที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นวัตกรรมพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี คณะสัตวแพทยศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.1$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบัน วิทยบริการ คือ นวัตกรรมนิติศาสตร์ ($\bar{x} = 1.9$)

21. การเขียนเล่ม เข้าปก หนังสืออ้างอิงไม่ทนทานชำรุดง่าย พบว่า ใน ห้องสมุดคณะ นวัตกรรมที่ประสบปัญหานี้สูงสุด และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นวัตกรรมครุศาสตร์ ($\bar{x} = 3.1$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นวัตกรรมสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.2$) ในห้องสมุดคณะ นวัตกรรมที่ประสบปัญหานี้รองลงมา และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ นวัตกรรมสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ ($\bar{x} = 3.0$) เช่นเดียวกับ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ คือ นวัตกรรมวิศวกรรมศาสตร์ ($\bar{x} = 3.0$) และทั้งในห้องสมุด คณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ นวัตกรรมที่ประสบปัญหานี้ต่ำสุด และเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ นวัตกรรมสัตวแพทยศาสตร์ ($\bar{x} = 2.1$ และ $\bar{x} = 2.1$)

อภิปรายผล

1. สถานภาพส่วนบุคคล และแหล่งที่ใช้หนังสืออ้างอิง

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า นวัตกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ นวัตกรรมวิศวกรรมศาสตร์ และเมื่อจำแนกนวัตกรรมตามชั้นปี พบว่า นวัตกรรมชั้นปีที่ 4 เป็นนวัตกรรมที่ตอบ แบบสอบถามมากที่สุด ซึ่งอาจเนื่องมาจาก เป็นนวัตกรรมที่มีจำนวนมากที่สุด และคุ้นเคยกับการใช้ห้อง สมุด มากกว่าชั้นปีอื่น ๆ จึงอาจทำให้รู้จักการใช้หนังสืออ้างอิงมากกว่านวัตกรรมชั้นปีอื่น ๆ

ในส่วนของห้องสมุดที่นวัตกรรมไปใช้หนังสืออ้างอิง ผลการวิจัย พบว่า นวัตกรรมส่วนใหญ่ไป ใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะเพียงแห่งเดียว มากที่สุด (ร้อยละ 51.3) ผลการวิจัยนี้สอดคล้อง กับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า นวัตกรรมระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่ใช้

หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะมากกว่าหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุชนันท์ กี่ศิริ (2520) และอัญชลี แซ่มชุกกลิ่น (2520) ซึ่งพบว่านิสิตมักจะใช้ห้องสมุดประจำคณะของตนเองมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะห้องสมุดคณะเป็นห้องสมุดที่อยู่ใกล้อาคารเรียน สะดวกต่อการที่นิสิตจะไปใช้บริการได้ตลอดเวลา ที่ต้องการ ซึ่งข้อมูลส่วนนี้ได้รับการสนับสนุน ดังที่ เมื่อถามถึงสาเหตุที่นิสิตจำนวน 369 คน ไม่ใช้หนังสืออ้างอิงในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.2 ไม่ใช้หนังสืออ้างอิงในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ เนื่องจากหอสมุดอยู่ไกล ไม่สะดวกต่อการมาใช้ นอกจากนี้ จากการศึกษาวิจัยได้สัมภาษณ์บรรณารักษ์ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กับการให้บริการหนังสืออ้างอิงในห้องสมุดแต่ละแห่ง ถึงนโยบายในการคัดเลือกและจัดหาหนังสืออ้างอิง พบว่า ห้องสมุดคณะแต่ละแห่งมีนโยบายในการคัดเลือก และจัดหาหนังสืออ้างอิงที่สอดคล้องกับสาขาวิชาตามหลักสูตรของคณะ ส่วนหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีนโยบายในการคัดเลือกและจัดหาหนังสืออ้างอิงทั่วไปทุกสาขาวิชา และหนังสืออ้างอิงในสหสาขาวิชา ที่มีผู้ใช้จำนวนมาก ดังนั้น นิสิตส่วนใหญ่จึงใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ ซึ่งจะทำได้หนังสืออ้างอิงที่ตรงกับสาขาวิชาที่ตนศึกษาอยู่มากที่สุด

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.1 วัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง

สถาบันวิทยบริการ

จากการเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ ในการใช้หนังสืออ้างอิง ของนิสิตในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ โดยส่วนรวมแล้ว พบว่า วัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิตส่วนใหญ่ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ใช้เพื่อทำรายงาน/ภาคินพนธ์มากที่สุด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ข้อที่ 2 ที่ว่า การใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญทิศา สุขสงเคราะห์ (2530) ซึ่งพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อทำรายงานมากที่สุดที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการเรียน

การสอนระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่อาจารย์ผู้สอนในแต่ละสาขาวิชามักให้นักศึกษาทำรายงาน/ภาคินิพนธ์ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง และในการทำรายงาน/ภาคินิพนธ์นั้น มีความจำเป็นที่จะต้องค้นหาข้อมูลที่ให้รายละเอียดที่ถูกต้อง นิสิตจึงค้นหาข้อมูลจากหนังสืออ้างอิง ซึ่งให้ข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อประกอบการทำรายงาน/ภาคินิพนธ์

อย่างไรก็ตามแม้ว่าวัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิตในห้องสมุด คณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ โดยส่วนรวมจะไม่แตกต่างกันแต่เมื่อจำแนกวัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิตตามคณะแล้ว พบว่า มีความแตกต่างกัน ดังจะเห็นได้จากการที่ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำรายงาน/ภาคินิพนธ์มากที่สุด ในขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ นิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกันนี้มากที่สุด คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งนิสิตทั้ง 3 คณะล้วนอยู่ในสาขามนุษยศาสตร์ทั้งสิ้น ซึ่งอาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนในสาขานี้มีการให้นักศึกษาทำรายงาน/ภาคินิพนธ์มากกว่าสาขาอื่น ๆ จึงทำให้นิสิตทั้ง 3 คณะใช้หนังสืออ้างอิงโดยมีวัตถุประสงค์นี้มากที่สุด และการที่นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ไปใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อวัตถุประสงค์นี้ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มากที่สุด อาจเนื่องมาจากนิสิตทั้ง 2 คณะดังกล่าวประสบปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ ข้อมูลส่วนนี้ได้รับการสนับสนุน ดังที่เมื่อสอบถามถึง ปัญหาหนังสืออ้างอิงเนื้อหาเก่าไม่ทันสมัย และหนังสืออ้างอิงภาษาไทยมีน้อยไม่เพียงพอในการใช้ ปรากฏว่า นิสิตทั้ง 2 คณะ ประสบปัญหาในเรื่องดังกล่าวในระดับมาก

เป็นที่สังเกตว่า นิสิตคณะแพทยศาสตร์ใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อวัตถุประสงค์นี้ต่ำสุด ทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ อาจเป็นเพราะสาขาวิชาทางด้านแพทยศาสตร์ มีลักษณะการเรียนการสอนที่เฉพาะแตกต่างกันไปจากการเรียนการสอนในสาขามนุษยศาสตร์ นิสิตอาจใช้หนังสือตำราในสาขาวิชาแพทยศาสตร์โดยเฉพาะเพื่อทำรายงาน/ภาคินิพนธ์ จึงทำให้การใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อวัตถุประสงค์นี้ต่ำสุด

2.2 ความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง

สถาบันวิทยบริการ

จากการเปรียบเทียบความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิต ในห้องสมุด

คณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ โดยส่วนรวมแล้ว พบว่าความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิตส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ใช้ไม่แน่นอนมากที่สุด ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ข้อที่ 2 ที่ว่า การใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญทิรา สุขสงเคราะห์ (2530) ที่พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิงน้อยกว่าเดือนละ 1-2 ครั้ง การที่ปรากฏผลขัดแย้งเช่นนี้ อาจเป็นเพราะระบบการเรียนการสอน ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความแตกต่างจากระบบการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการที่นิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อทำรายงาน/ภาคินพนธ์ ซึ่งในการทำรายงาน/ภาคินพนธ์ ในแต่ละสาขาวิชา มีกำหนดระยะเวลาที่ไม่แน่นอน และโดยทั่วไปหนังสืออ้างอิงจัดเป็นหนังสือที่ไม่อนุญาตให้ยืมออกนอกห้องสมุด นิสิตจึงสามารถมาใช้ได้ตลอดเวลาที่ต้องการจึงทำให้ความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิตไม่แน่นอน

อย่างไรก็ตาม แม้ว่า ความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิตในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ โดยส่วนรวมจะไม่มี ความแตกต่างกันแต่เมื่อจำแนกความถี่ในการใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิตตามคณะแล้ว พบว่า มีความแตกต่างกัน ดังจะเห็นได้จาก การที่นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ ใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะทุกวันมากที่สุด ขณะที่ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ นิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงทุกวันมากที่สุด เช่นกัน คือ นิสิตคณะนิติศาสตร์ การที่นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะทุกวันมากที่สุด อาจเป็นเพราะนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์เป็นนิสิตเพียงคณะเดียวเท่านั้น ที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะมากที่สุด ถึง 3 วัตถุประสงค์ด้วยกัน คือ เพื่อค้นคว้าประกอบการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และเพื่อตอบปัญหาในเรื่องที่ต้องการ จึงทำให้ต้องใช้อ้างอิงหนังสืออ้างอิงทุกวันมากที่สุด

2.3 ภาษาของหนังสืออ้างอิงที่ใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง

สถาบันวิทยบริการ

จากการเปรียบเทียบภาษาของหนังสืออ้างอิง ที่นิสิตใช้ในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ โดยส่วนรวมแล้ว พบว่า ภาษาของหนังสืออ้างอิงที่นิสิตส่วนใหญ่

ใช้ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ใช้หนังสืออ้างอิงภาษาไทยมากที่สุด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ สมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า การใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบัน วิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุชนันท์ กศิริ (2520); อัญ ลี แซ่มชุกลิน (2520) และกุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์ (2533) ที่พบว่านิสิตนักศึกษา ใช้สิ่งพิมพ์ภาษาไทยมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นิสิตระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่มีความคุ้นเคยกับ ภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาของตนเองมากกว่าภาษาอังกฤษ การอ่านหนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษทำให้ เสียเวลา และไม่สะดวกเพราะต้องแปลจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งทำให้อ่านเข้าใจยาก กว่า การอ่านหนังสืออ้างอิงภาษาไทย และในปัจจุบันการผลิตสิ่งพิมพ์ภาษาไทย มีจำนวนมากขึ้น ทำให้มีหนังสืออ้างอิงภาษาไทยผลิตมากขึ้นตามไปด้วย และนอกจากนี้ยังพบว่า ปริมาณโดยรวมของ หนังสืออ้างอิงทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีหนังสืออ้างอิงภาษาไทย ปริมาณใกล้เคียงกับหนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษคือ มีหนังสืออ้างอิงภาษาไทยทั้งหมด 28,850 เล่ม และมีหนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษทั้งหมด 29,132 เล่ม (ตารางที่ 1) นิสิตจึงมีโอกาเลือก ใช้หนังสืออ้างอิงภาษาที่ตนถนัดมากกว่า จึงทำให้การใช้หนังสืออ้างอิงภาษาไทยมีมากกว่าหนังสือ อ้างอิงภาษาอังกฤษ

เมื่อจำแนกภาษาของหนังสืออ้างอิงที่นิสิตใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุด กลาง สถาบันวิทยบริการตามคณะแล้วพบว่าไม่แตกต่างกัน ดังจะเห็นได้จากนิสิตคณะ เศรษฐศาสตร์ ใช้หนังสืออ้างอิงภาษาไทยมากที่สุด ทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ

2.4 ประเภทของหนังสืออ้างอิงที่ใช้และไม่ใช้ในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ

จากการเปรียบเทียบประเภทของหนังสืออ้างอิง ทั้ง 11 ประเภทใหญ่ ที่นิสิตใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ในช่วง 3 เดือนที่ศึกษา พบว่า ประเภทของหนังสืออ้างอิงทั้ง 11 ประเภทใหญ่ ที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้มีความแตกต่างกัน คือ ห้องสมุด คณะนิสิตส่วนใหญ่ใช้หนังสืออ้างอิงประเภทพจนานุกรมมากที่สุดส่วนหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ นิสิตใช้หนังสืออ้างอิงประเภทนามานุกรมมากที่สุด ผลการวิจัยในส่วนนี้จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ของการวิจัย ข้อที่ 2 ที่ว่า การใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทย-

บริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยพบว่า พจนานุกรม เป็นประเภทของหนังสืออ้างอิงที่นิสิตใช้ในห้องสมุดคณะ มากที่สุดนั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉวีลักษณ์ ศำตะมัย (2509); เพ็ญจันทร์ ศิริชุมแสง (2515); กรรณการ์ สุธรรมเมธา (2524) และบุญทิวา สุขสงเคราะห์ (2530) ที่พบว่า ประเภทของหนังสืออ้างอิงที่มีการใช้มากที่สุด คือ พจนานุกรม ซึ่งอาจเนื่องมาจาก ห้องสมุดคณะทุกแห่งมักจะจัดหาพจนานุกรม มาไว้ให้บริการ และยังเป็นหนังสืออ้างอิงที่นิสิตรู้จัก และมีความคุ้นเคยในการใช้มากกว่าหนังสืออ้างอิงประเภทอื่น ๆ และจากผลการวิจัยของศิริพร สุวรรณะ (2521) ยังพบว่า พจนานุกรม เป็นหนังสืออ้างอิงที่มีการผลิตมากที่สุดด้วย และจากการที่นิสิตส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิงเพื่อการรายงาน/ภาคินพนธ์ มากที่สุด ซึ่งต้องมีการค้นหาความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ จึงทำให้นิสิตส่วนใหญ่ใช้พจนานุกรมกันมากส่วนการที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้หนังสืออ้างอิงประเภทนามานุกรม ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มากที่สุดนั้น อาจเป็นเพราะหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีนโยบายในการจัดหาและจัดเก็บนามานุกรมที่สมบูรณ์มากที่สุด นิสิตจึงอาจมาใช้นามานุกรมในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มากกว่า หนังสืออ้างอิงประเภทอื่น ๆ

จากการเปรียบเทียบประเภทของหนังสืออ้างอิงทั้ง 28 ประเภทย่อย ที่นิสิตใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ในช่วง 3 เดือนที่ศึกษา พบว่า ประเภทของหนังสืออ้างอิงทั้ง 28 ประเภทย่อย ที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ไม่แตกต่างกัน คือ ใช้หนังสืออ้างอิงประเภทหนังสือคู่มือเฉพาะสาขาวิชามากที่สุด ผลการวิจัยในส่วนนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่าการใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะหนังสือคู่มือเฉพาะสาขาวิชา เป็นหนังสือที่รวบรวมข้อเท็จจริง ตัวเลข สถิติ ตลอดจนเรื่องราวที่ควรรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ และสามารถใช้เป็นคู่มือปฏิบัติงานในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะในสาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีได้เป็นอย่างดี

จากการเปรียบเทียบประเภทของหนังสืออ้างอิงทั้ง 11 ประเภทใหญ่ ที่นิสิตไม่ใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ในช่วง 3 เดือนที่ศึกษา พบว่า ประเภทของหนังสืออ้างอิงทั้ง 11 ประเภทใหญ่ ที่นิสิตส่วนใหญ่ไม่ใช้ ไม่แตกต่างกัน คือ ไม่ใช้

หนังสืออ้างอิงประเภทบรรณานุกรมมากที่สุด และจากการเปรียบเทียบประเภทของหนังสืออ้างอิง ทั้ง 28 ประเภทย่อย ที่นิสิตไม่ใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ พบว่า ประเภทของหนังสืออ้างอิงทั้ง 28 ประเภทย่อยที่นิสิตส่วนใหญ่ไม่ใช้ ไม่แตกต่างกัน คือ ไม่ใช้หนังสืออ้างอิงประเภทบรรณานุกรมของบรรณานุกรมมากที่สุด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่าการใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน และผลการวิจัยดังกล่าว ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ ในการใช้บริการห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของชนิดดา โกวาทัท (2531) ซึ่งพบว่าประเภทของสิ่งพิมพ์ที่นิสิตคณะอักษรศาสตร์มีความต้องการในระดับน้อย คือ บรรณานุกรม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะบรรณานุกรมเป็นหนังสืออ้างอิงที่มีการใช้ค่อนข้างยุ่งยาก และจากผลการวิจัยของ ฉวีลักษณ์ ศาตะมัย (2509) พบว่า บรรณานุกรมยังเป็นหนังสืออ้างอิงที่มีการจัดทำออกมาน้อยทำให้ห้องสมุดแต่ละแห่งจัดหามาบรรณานุกรมมาให้บริการผู้น้อยด้วย และโดยเฉพาะบรรณานุกรมของบรรณานุกรม ผู้ใช้ส่วนใหญ่มักจะเป็นบรรณารักษ์ เพราะเป็นหนังสืออ้างอิงที่รวบรวมรายชื่อหนังสือบรรณานุกรม ซึ่งบรรณารักษ์ใช้เป็นเครื่องมือในการพิจารณาคัดเลือกบรรณานุกรมมาให้บริการในห้องสมุดอีกทีหนึ่ง

2.5 ปริมาณของหนังสืออ้างอิงที่ใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง

สถาบันวิทยบริการ ในช่วง 3 เดือนที่ศึกษา

จากการเปรียบเทียบปริมาณของหนังสืออ้างอิง แต่ละประเภทที่นิสิตใช้ในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ในช่วง 3 เดือนที่ศึกษา โดยส่วนรวมแล้วพบว่า ปริมาณของหนังสืออ้างอิงแต่ละประเภทที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ไม่แตกต่างกัน คือ ใช้ในปริมาณ 1-5 เล่ม มากที่สุด ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า การใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน การที่นิสิตใช้หนังสืออ้างอิงแต่ละประเภทในปริมาณที่ค่อนข้างน้อยอาจเนื่องมาจากนิสิตส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยรู้จักการใช้ประโยชน์จากหนังสืออ้างอิงเท่าที่ควร จะเห็นได้จากผลการวิจัยของสุชนันท์ กี่ศิริ (2520) และอัญชลี แซ่มชุกกลิ่น (2520) พบว่า นิสิตคณะอักษรศาสตร์และคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใช้หนังสืออ้างอิงเป็นลำดับที่ 4 รองลงมาจาก หนังสือวิชาการ หนังสือ

พิมพ์ และวารสารและนิตยสาร และจากการวิจัยของฉวีลักษณ์ ศาคะมัย (2509) ยังพบว่าผู้ใช้ใช้หนังสืออ้างอิงกันน้อย เนื่องจากไม่รู้จักหนังสืออ้างอิงแต่ละประเภทที่จะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ นอกจากนี้จากการประมวลปัญหาอื่น ๆ ที่นิสิตประสบในการใช้หนังสืออ้างอิงทั้งในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ พบว่า ปัญหาด้านอื่น ๆ ที่นิสิตประสบมีนิสิตเกือบทุกคณะ ประสบกับปัญหาไม่ทราบว่าจะค้นหาเรื่องที่ต้องการได้จากหนังสืออ้างอิงประเภทใด และไม่คอรูจักวิธีใช้หนังสืออ้างอิงแต่ละประเภท จึงอาจทำให้นิสิตใช้หนังสืออ้างอิงในปริมาณที่ค่อนข้างน้อย

2.6 ปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง

สถาบันวิทยบริการ

จากการเปรียบเทียบปัญหาที่นิสิตประสบในการใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ โดยส่วนรวมแล้ว พบว่าปัญหาที่นิสิตส่วนใหญ่ประสบไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ประสบปัญหาไม่มีหนังสืออ้างอิงเล่มที่ต้องการใช้มากที่สุด แต่มีระดับของปัญหาแตกต่างกัน คือ ในห้องสมุดคณะ นิสิตประสบปัญหานี้ในระดับมาก ขณะที่หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ นิสิตประสบปัญหานี้ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า นิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิง คือ หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีไม่เพียงพอ อาจเนื่องมาจากนโยบายการจัดหาหนังสืออ้างอิงของห้องสมุดคณะแต่ละแห่ง จะเน้นการจัดหาหนังสืออ้างอิงเฉพาะสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรของแต่ละคณะ แต่หนังสืออ้างอิงเฉพาะสาขาวิชาที่มีการผลิตออกมาน้อยคงจะเห็นได้จากผลการวิจัยของกรรณิการ์ สุธรรมเมธา (2524) ซึ่งพบว่า ห้องสมุดมหาวิทยาลัย 4 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร ประสบกับปัญหาหนังสืออ้างอิงในสาขาวิชาเฉพาะมีน้อยไม่เพียงพอในการใช้เช่นเดียวกัน จึงทำให้นิสิตที่ใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะประสบกับปัญหาไม่มีหนังสืออ้างอิงเล่มที่ต้องการใช้ในในระดับมาก ขณะที่หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ มีนโยบายในการจัดหาหนังสืออ้างอิงทั่วไปทุกสาขาวิชา และหนังสืออ้างอิงในสหสาขาวิชาที่มีผู้ใช้จำนวนมาก ดังนั้นนิสิตที่มาใช้หนังสืออ้างอิงในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จึงไม่เฉพาะเจาะจงในการใช้หนังสืออ้างอิงในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ จึงทำให้ประสบกับปัญหาไม่มีหนังสืออ้างอิงเล่มที่ต้องการใช้ในในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ตาม แม้ว่า ปัญหาที่นิสิตประสบในการใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ โดยส่วนรวมจะไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนก ปัญหาที่นิสิตประสบในการใช้หนังสืออ้างอิงตามคณะแล้ว พบว่ามีความแตกต่างกัน ดังจะเห็นได้จาก นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ ประสบปัญหาหนังสืออ้างอิงภาษาไทยในห้องสมุดคณะมีน้อยไม่เพียงพอในการใช้มากที่สุด ขณะที่หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ นิสิตที่ประสบปัญหาหนังสืออ้างอิงภาษาไทยมีน้อยไม่เพียงพอในการใช้มากที่สุด คือ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ อาจเนื่องจากห้องสมุดคณะสัตวแพทยศาสตร์ มีจำนวนหนังสืออ้างอิงภาษาไทยค่อนข้างน้อยประมาณ 135 เล่ม เท่านั้น (ตารางที่ 1) จึงทำให้นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ประสบปัญหาหนังสืออ้างอิงภาษาไทยมีน้อย ไม่เพียงพอในการใช้มากที่สุด และการที่นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ประสบปัญหาหนังสืออ้างอิงภาษาไทยมีน้อยไม่เพียงพอในการใช้มากที่สุดในห้องสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ อาจเนื่องจาก หนังสืออ้างอิงภาษาไทยทางด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์มีการผลิตออกมาน้อย จึงทำให้นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ประสบกับปัญหาหนังสืออ้างอิงภาษาไทยมีน้อยไม่เพียงพอในการใช้มากที่สุด ซึ่งมีผลทำให้นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ต้องใช้หนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษถึงร้อยละ 100.0 ทั้งในห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ

ข้อเสนอแนะ เพื่อดำเนินการปรับปรุงการให้บริการหนังสืออ้างอิง

จากการวิจัยเกี่ยวกับการใช้หนังสืออ้างอิงของนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่ายังมีข้อพิจารณาเพื่อดำเนินการปรับปรุงงานบริการหนังสืออ้างอิงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อห้องสมุด เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการให้บริการหนังสืออ้างอิงเพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ของนิสิต ดังนี้

ข้อเสนอแนะต่อบรรณารักษ์ห้องสมุดคณะ

1. ปริมาณของหนังสืออ้างอิง

1.1 ควรจัดหาหนังสืออ้างอิงภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะคณะที่นิสิตประสบปัญหาค่อนข้างมาก ได้แก่ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์

เป็นต้น

1.2 ควรจัดหาหนังสืออ้างอิงที่ทันสมัยกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งคณะที่ผลิตประสบ
ปัญหานี้ค่อนข้างมากได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ เป็นต้น

1.3 ควรเพิ่มจำนวนชื่อเรื่องของหนังสืออ้างอิงให้มากขึ้น

2. ประเภทของหนังสืออ้างอิง

ควรจัดหาหนังสืออ้างอิงให้ครบทุกประเภท โดยเฉพาะคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีซึ่งผลิตในคณะดังกล่าวประสบ
ปัญหานี้ค่อนข้างมาก

3. สถานที่ให้บริการหนังสืออ้างอิงและวัสดุครุภัณฑ์

ควรจัดแผนกหนังสืออ้างอิงให้เป็นสัดส่วน เฉพาะชชายพื้นที่บริเวณแผนกหนังสือ
อ้างอิงให้กว้างขวางขึ้น และเพิ่มจำนวนที่นั่งอ่านให้มากขึ้น

4. ระบบการจัดเก็บหนังสืออ้างอิง

4.1 ควรจัดเก็บหนังสืออ้างอิงบนชั้นให้ถูกที่และเป็นระเบียบเพื่อให้ค้นหาได้ง่าย

4.2 ควรจัดเก็บหนังสืออ้างอิงชั้นชั้นให้เร็วขึ้น

5. การให้บริการหนังสืออ้างอิงของบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่

5.1 ควรจัดให้มีบุคลากรเพื่อรับผิดชอบการให้บริการหนังสืออ้างอิง โดยเฉพาะ
และฝึกอบรมให้รู้จักหนังสืออ้างอิงแต่ละประเภทเป็นอย่างดี เพื่อให้การบริการเป็นไปอย่างมีประ-
สิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.2 บรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ควรมีความกระตือรือร้นในการให้บริการ และ
ควรมีมนุษยสัมพันธ์กับนิสิตให้มากขึ้น

5.3 บรรณารักษ์ควรหาเวลาและโอกาสแนะนำ หรืออบรมการใช้หนังสืออ้างอิง
ให้กับนิสิต เพื่อให้นิสิตรู้จักใช้ประโยชน์จากหนังสืออ้างอิงแต่ละประเภท

ข้อเสนอแนะต่อบรรณารักษ์หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ

1. ปริมาณของหนังสืออ้างอิง

- 1.1 ควรจัดหาหนังสืออ้างอิงภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในสาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์
- 1.2 ควรจัดหาหนังสืออ้างอิงที่ทันสมัยกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะในสาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์
- 1.3 ควรเพิ่มจำนวนชื่อเรื่องของหนังสืออ้างอิงให้มากขึ้น
2. สถานที่ให้บริการหนังสืออ้างอิง และวัสดุครุภัณฑ์
  - 2.1 ควรขยายพื้นที่บริเวณแผนกหนังสืออ้างอิงให้กว้างขวางขึ้น
  - 2.2 ควรเพิ่มที่นั่งอ่านให้มากขึ้น
3. ระบบการจัดเก็บหนังสืออ้างอิง
  - 3.1 ควรจัดเก็บหนังสืออ้างอิงบนชั้นให้ถูกต้องและเป็นระเบียบเพื่อให้ค้นคว้าได้ง่าย
  - 3.2 ควรนำหนังสืออ้างอิงเล่มใหม่ออกให้บริการเร็วขึ้น
4. การให้บริการหนังสืออ้างอิงของบรรณารักษ์ และเจ้าหน้าที่
  - 4.1 บรรณารักษ์ และเจ้าหน้าที่ ควรให้ความช่วยเหลือในการค้นหาหนังสืออ้างอิงแก่นิสิต และควรมีมนุษยสัมพันธ์กับนิสิตให้มากขึ้น
  - 4.2 บรรณารักษ์ควรวางเวลาและโอกาสแนะนำ หรืออบรมการใช้หนังสืออ้างอิงให้กับนิสิต เพื่อให้นิสิตรู้จักใช้ประโยชน์จากหนังสืออ้างอิงแต่ละประเภท

การนำผลการวิจัยไปปฏิบัติ

1. ห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สามารถนำผลการวิจัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการใช้หนังสืออ้างอิง ความถี่ ภาษา ประเภทและปริมาณของหนังสืออ้างอิงที่นิสิตใช้ไปประกอบการพิจารณาเพื่อจัดหาหนังสืออ้างอิงให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการใช้นิสิตมากยิ่งขึ้น
2. ห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สามารถนำปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้บริการหนังสืออ้างอิงของห้องสมุดให้สนองความต้องการ

ของนิสิตได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการใช้หนังสืออ้างอิงของผู้ใช้ประเภทอื่น ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยว่ามีการใช้แตกต่างจากการใช้ของนิสิตระดับปริญญาตรีหรือไม่อย่างไร
2. ควรศึกษาการใช้หนังสืออ้างอิงของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งอื่น ๆ ในประเทศไทย เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยว่า มีการใช้แตกต่างจากการใช้ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือไม่อย่างไร